

Pécsi Bazilika

2011. a Család éve

2011. január 30. 17.00

Párválasztás, jegyesség

Orosz Árpád és Oroszné dr. Balogh Mária

A Pécsi Néri Szt. Fülöp Antióchia közösség háttérszülői

Király József atya, egyetemi lelkész

„...Isten megteremtette az embert, saját képmására, az Isten képmására teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket.”

Minden szakmát hosszú évekig tanulnak az emberek, és ami a legfontosabb az életükben, a jó házasság, a boldog párkapcsolat, arról alig-alig esik szó.

Mindenki tisztában van azzal, hogy eredményeket csak a befektetett munkával lehet elérni. Jó érettségit vagy vizsgát az tehet, aki keményen megdolgozott érte. Miért pont a boldog párkapcsolat és a szép házasság lenne olyan, ami az ölünkbe pottyan? Aki elszórakozza a felkészülési időt, az a vizsgán bukdácsolni fog. Így lesz ez a házasságában is.

Nagyon fontos, hogy beszéljünk ezekről a kérdésekről, hogy hallják a fiatalok, hogy tisztán megélni a szerelmet nem tilalmak sorozata, hanem lehet azt szépen, önként, egy boldog jövő reményében együtt átélni.

A boldog házasság a helyes önismeretre, önnevelésre alapszik, és nem az önmegvalósításra. A következő fontos lépés, hogy belső objektívünket magunkról kitágítsuk másokra is. Fontos tudatosítanunk, hogy a többiek mások mint mi, ezen belül rendkívül fontos a fiúk, férfiak és lányok, nők nemükből fakadó különbözőségeinek felismerése. Ha ez a lépés kimarad személyes életünkől, sötétben fogunk tapogatózni először a párkapcsolatainkban, majd a házasságban.

A párkapcsolatoknak, a párkeresésnek életünk párjának megtalálásáról kellene szólnia. Itt nem egy egyszerű keresési folyamatról, sokkal inkább egy tanulási folyamatról van szó. A párkapcsolatok során bővíthetem ki az ismereteimet a másik nemről, a másiktól, és nem utolsó sorban saját magamról. Ez utóbbi körben kell megtanulnom, hogy mi az ami nekem fontos egy kapcsolatban, és mi az ami nem. Én (Árpi) a párkapcsolataimban tanultam meg, hogy mennyire fontos számomra, hogy a párom okos legyen.

Az udvarlás során sok tulajdonságunk a felszínre kerül. Jó, rossz egyaránt, hisz én sem vagyok tökéletes, a párom sem. Sok különbözőségünk is felszínre kerül. Ezek egy részének örülünk, a másik részének nem. Az utóbbival, vagy a rossz tulajdonságokkal mit tehetünk? Meg kell tapasztalnom, hogy én mit tehetek, mire vagyok képes az alkalmazkodás, az önnevelés terén, és mire

az elfogadás terén. Mindkettőben vannak korlátjaink, amit szintén meg kell tanulnunk, mert csak ezek ismeretében hozhatunk felelős döntést egymás mellett egy életre.

Nem mindegy, hogy az ismerkedést milyen lépcsőfokokon keresztül folytatjuk. Amíg nem döntünk egymás mellett egy életre, mindig ott van a lehetősége, ott kellene lenni, hogy elváljanak az útjaink. Ha belebotlunk egy kizáró okba a házasság terén, akkor be kell fejezni a kapcsolatot, hogy ne raboljuk egymás idejét, hisz mielőbb boldogok szeretnénk lenni. Sokszor belesünk abba a hibába, hogy nem látunk ugyan már jövőt a kapcsolatban, mégis megmaradunk benne, mert félünk a magánytól, és ezzel megraboljuk a jövőnket. Nem szabad félni egy halálra ítélt kapcsolat megszüntetésétől. A párkapcsolatoknak ez a rendje. Minden kapcsolat ugyanis közelebb visz az igazihoz, mert megtanultunk valamit belőle mind a ketten. Ha ügyeltünk az ismerkedés lépcsőfokainak betartására, akkor kisebb sérüléssel megúszható egy szakítás. Ezért van a sor elején mondjuk a társaságban eltöltött közös programok, és a sor végén a szexualitás a maga teljességében, már a házasságban.

A két ember közötti kapcsolat csúcsa valóban a férj és feleség közötti szerelmi kapcsolat, de a kapcsolat ezernyi egyéb szála nélkül a szex nem működik a maga teljességében úgy, ahogy Isten megálmodta azt a számunkra. A szexualitás hihetetlen erő, de a személyiségünktől leválasztva, ahogy a világ tovakodóan kínálja a számunkra, nem Isten terve szerinti. A pillanatnyi gyönyör ára rengeteg rombolás a bensőnkben.

A szexualitás olyan, mint az atomenergia. Isten kezében csillagok születnek belőle, mint a Napunk is, életet árasztva. Az ember kezében készülhet belőle bomba, hogy romboljon, de megzabolázva, helyes irányba terelve az energiákat, az erőművekben, a házasság többszörös védelmi rendszerében, a mi kezünkben is élet forrásává válhat.

Orosz Árpád és Mária